

гията и да са старе да ни докаже, че тие произхождатъ само отъ нѣколко корѣнни диалекти. Но ние казахме вече, че човѣческите езици са обогатяватъ и видоизмѣняватъ по естественни причини, слѣдователно тие трѣба да иматъ човѣческо сходство. Етнографите говорятъ, че сѣверна и срѣдна Азия, отъ брѣговете на Полярното-море до границите на Китай и отъ Камчатка до Черно и Балтийско морета, въ старите времена сж биле населени съ монголи, които сж са раздѣляле на стотина родове, безъ да припознаватъ между себѣ си каквото и да е родство. Послѣ смѣшението на тие племена съ тѣхните сжсѣди, първоначалниятъ монголски типъ са видоизмѣнилъ, ако езикътъ и да не претърпѣлъ почти никакво измѣнение. „Ето защо, говори Цимерманъ, у киргизете и якутете, у татарете въ южна Россия и у камчадалете въ сѣверна Россия, у маджарете и фините, най-послѣ у ескимосете на сѣверниятъ брѣгъ въ Америка са срѣщатъ еднакво устроени глави, сходни лица и сходство въ езиците.“ Ние мислиме, че това сходство има сжвсѣмъ другъ источникъ. Освѣнъ това, филологическите заключения за тоя предметъ сж преувеличени. Ние намираме между маджарскиятъ и татарскиятъ езикъ такова сжщо сходство, каквото сжществува и между грцкиятъ и бжлгарскиятъ или между турскиятъ и албанскиятъ. Нѣкои граматически форми на австралските племена иматъ сходство даже и съ французскиятъ езикъ. „Забѣлжжително е до най-голѣмата степенъ, продължава Цимерманъ, че даже и у най-неразвитата човѣческа порода, а именно у австралските негри, ние намираме сродство на езиците. Австралските